

ministeren mener, at tomme kirkebygninger skal bruges til, hvis der bliver nedlagt kirker. Og sådan kunne jeg blive ved i en uendelighed.

Jeg har et spørgsmål mere: Jeg rejste i mit ordførerindlæg spørgsmålet om, hvorvidt man for at ansvarliggøre de enkelte menighedsråd for deres udgifter måske skulle overveje, at hvert enkelt sogn fik sin egen kirkeskatteprocent. Den er i øjeblikket fælles for hele kommunen, men ved at hvert sogn fik sin egen kirkeskatteprocent, ville man fastholde det enkelte menighedsråd på de dispositioner, som det foretager, over for de kirkeskatteydere, der bor i sognet. Jeg vil gerne tilføje, at den moderne edb-teknik helt givet kan løse det problem. Det er altså ikke sådan noget, der vil betyde et stort bureaukratisk arbejde. Jeg kunne så forestille mig i min kommune, hvor der er en 12-14 sogne, at man fik hver sin kirkeskatteprocent, alt efter hvilke dispositioner man laver.

Det var så nogle af de ting, jeg har ført frem, og som jeg vil håbe at ministeren kan give om ikke et fyldestgørende svar på så i hvert fald nogle vurderinger af.

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil takke for spørgsmålene og ikke kaste mig ud i en diskussion om, hvem der har hørt mest eller mindst efter, men blot nævne, at jeg i mit indlæg sagde, at jeg faktisk mener, det er meget vigtigt, at man overvejer, om der skal nedlægges kirker, eller om de skal tages ud af brug, men at det ikke er et centralt anliggende for Kirkeministeriet eller for kirkeministeren for den sags skyld at have en masterplan liggende i skuffen om, hvilke kirker der bør eller ikke bør tages ud af drift.

Men jeg mener, det er meget afgørende, at man lokalt tager den diskussion, for det er vigtigt for det kirkelige liv, at man dér fører strukturdiskussionen om, hvilke kirker man ønsker der skal være der, og om man ønsker de skal være i brug. Det er også der, man må vurdere, hvad der så vil være det rimelige formål, hvis man kommer dertil, at man beslutter sig for at nedlægge en kirke, for det vil være meget forskelligt fra den ene lokalitet til den anden, hvad man synes er passende. Vi har en række eksempler, efter min mening gode eksempler, på, hvad nedlagte kirker kan bruges til, f.eks. museumsformål eller andre typer af forsamlingsformål end dem, kirken oprindeligt er bygget til.

Jeg synes, det er fuldstændig indlysende, og sådan tror jeg også alle menighedsråd vil hand-

le, at man selvfølgelig skal respektere kirkens hus og den måde, det har været brugt hidindtil, med hensyn til det kommende formål.

Som også sagt i forbindelse med forenklingsudvalget, så har det også til opgave at vurdere mulighederne for decentralisering. Men decentralisering skal ikke blive et magisk ord, som partout kan drysses ud over alting i en forståelse af, at hvis bare tingene bliver så decentrale som overhovedet muligt, så vil vi sikkert få den bedst tænkelige kirke af alle, for der skal også være plads til, at nogle ting kan drøftes, og at andre ting ordnes på andre niveauer.

Som eksempel på en decentralisering, som var ønsket, men som bestemt efterfølgende ikke er blevet taget vel op, er spørgsmålet om organisters løn, hvor vi gav nogle meget vide frihedsrettigheder i stedet for det centrale løncirkulære, som havde været gældende i en række år, for netop at give mulighed for, at det enkelte menighedsråd kunne give en aflønning, som det fandt passende for dets organist, fordi man mange steder syntes, det var svært at tiltrække nogen. Den decentralisering synes mange er meget, meget besværlig, fordi man så skal ind i en forhandling og man skal forholde sig til, hvad der er den rimelige løn.

Jeg nævner blot eksemplet for at sige, at decentralisering for enhver pris synes jeg er uhenigtsmæssig, og det er derfor meget vigtigt, at udvalget gør sig grundige overvejelser over, hvilke decentraliseringer der vil være fremmende for kirkens formål, og hvilke der ikke vil være det.

Det er faktisk sådan med hensyn til forflyttelse af præster, at på grund af tekniske problemer inden for den arbejdsgruppe, som har lavet rapporten, er den faktisk først blevet offentliggjort og trykt her i løbet af de sidste 2 måneder. Tanken er nu, at rapporten skal drøftes rundt omkring. Der er en række forskellige anbefalinger og forslag i den. Nogle af dem synes jeg er mere interessante end andre, men det er klart, at jeg mener, at man med Kirkeministeriet som ansættelsesmyndighed må drøfte, hvilke muligheder der er for præster for at blive forflyttet, også for på den måde at få en dynamik i forhold til de præster, som gør tjeneste i udlandet, så de kan have en ordentlig mulighed for igen at komme tilbage til den hjemlige forkyndelse.

Hvad angår tællinger af kirkegængere, så er det jo lidt et paradoks, at man siden tidernes morgen har talt antallet af altergæster. Det gør man fortsat, og det har man tænkt sig at blive